

[Bendix.]

stand for dem, som bor i et selvejet hus, og vi er også villige til at medvirke i en diskussion af, hvad der eventuelt kan afbalancere en afskaffelse af lejeværdibegrebet, men når hr. Henning Philipsen går så vidt, som hr. Henning Philipsen går i angivelse af midlerne, så hører enigheden op.

Hermed sluttede forhandlingn.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om lands- og regionplanlægning.

(Lovforslaget (nr. 192) findes i tillæg A. sp. 4969, fremsættelsen i tidenden sp. 3383).

Formanden: Sammen med denne sag foretages den sidste sag på dagsordenen, nemlig:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om lokaliseringsrådgivning [af Holger Hansen m. fl.].

(Forslaget til folketingsbeslutning (nr. XVIII) findes i tillæg A. sp. 3493, fremsættelsen i tidenden sp. 2650).

Forslagene sattes til forhandling.

Auken: Planlægning er en tvingende nødvendighed i et samfund, der er præget af økonomisk og teknisk vækst og gennemgribende menneskelige og sociale forandringer. Ønsker man at undgå den planløse væksts skadevirkninger på det sociale og det fysiske miljø, og ønsker man at opnå den bedst mulige udnyttelse af de ofte knappe ressourcer, er en aktiv, sammenhængende planlægning på forskellige niveauer nødvendig.

Vi har indtil for få år siden været forholdsvist dårligt stillet med hensyn til planlægningsinstrumenter. Vor lovgivning var

præget af spredte, modstridende og uoverskuelige planlægningsbestemmelser, der gjorde en sammenfattende, rationel planlægning umulig. Derfor var gennemførelsen af en ny planreform nødvendig. Planlægning kræver planlægningsinstrumenter; der må være plan i planlægningen.

Et led i denne nødvendige planreform var gennemførelsen af jordlovsreformkomplekset i 1969 med by- og landzonelov, frigørelsesafgift og tilbudspligt, naturfredningslov m. v. Næste led var de EF-jordlove, vi vedtog her i folketinget i sidste samling, som gav samfundet bedre indseende med udnyttelsen af de rekreative områder.

Nu står vi over for den næste store etape, måske den vigtigste i planreformen, gennemførelsen af et sammenhængende apparat for den overordnede planlægning på landsplan og på regionalt niveau.

Ud over de lovforslag, vi i dag skal behandle, har boligministeren fremsat forslag om regionalplanlægning i hovedstadsområdet, forslag om ekspropriation til by- og boligformål og en smidiggørelse af statens bygge- og boligfond.

Tilbage står, når disse lovforslag er gennemført, altså også det forslag til lov, som vi i dag behandler, den gennemgribende revision af de lovbestemmelser, der fastsætter rammerne for den lokale planlægning. Sammen med de mange planlægningsbestemmelser, der er og vil blive gennemført i sektorlovgivningen, skulle vi i løbet af kort tid råde over et fuldt udbygget planlægningsmaskineri, der giver os lidt bedre muligheder for at få hold på udviklingen ud fra målsætninger, som vi fra samfundets side selv opstiller.

I denne konstatering ligger selvsagt ikke, at vi har fundet de vises sten i så endegyldig form, at de ikke fremover skal revideres; tværtimod må vi regne med, at planlægning af planlægningen som al anden planlægning løbende må justeres i takt med de erfaringer, der indhøstes i den praktiske anvendelse. Det lovforslag, som vi i dag tager stilling til, har nødvendigvis eksperimentets karakter, og selv om man kan finde, at forsøgsopstillingen tegner lovende, vil først praksis kunne vise holdbarheden af det foretagne eksperiment.

Når dette er sagt, synes jeg, der er grund til at sige boligministeren og hans stab af